

Şiirler Bize Ne Söyler

– Öztürkçe · 02 Şubat 2024

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

kazim_ozturk2016@mynet.com

kazimozturk254@gmail.com

semazen.net

ŞİİRLER BİZE NE SÖYLER?

Şiir yazıyoruz. Makaleler kaleme alıyoruz. Aklımızı ve alnımızı terletmeye çalışıyoruz. Kitaplar çıkartıyoruz...Neden bu kadar yorgunluğa giriyor, bin bir türlü zahmetler çekiyoruz? Tabir yerindeyse bir lokma bal için binlerce, on binlerce çiçeği dolaşyoruz. Dolaşıyoruz, belki insanların ağzını tatlandırabilir, gönülleri inşiraha kavuşturabilir, huzur-u kalp dediğimiz sekinete ulaşabilir miyiz diye.

Tabii bizim görevimiz yazmaktır. Yazarak midelere bir şey girmez ama gönüller tatlanır, sadra şifa olur, temiz toplum oluşturmada bir nebze de olsa katkımız bulunmuş olur. Eğer yazılanlar, insanlara bir şey vermiyorsa, toplumda bir değişiklik olmuyorsa, yanlışlardan doğrulara bir yöneliş bulunmuyorsa o vakit yapacak bir şey yok demektir. Yani yanlışlar devam ediyor diye yazmayı, düşünmeyi, akli terletmeyi bırakacak değiliz.

Yazılanlara burun kıvrınıyor, şiirlere şaşkı bakılıyor, kitaplara fersah fersah mesafeli duruluyorsa... o zaman hayatımızda bir yanlışlık var demektir.

Şiirler, düz yazıya nispetle daha çok okunmalı, daha fazla önemsenmelidir. Çünkü şiir; düz yazının sayfalarca anlatmak istediğini bir dörtlükte (Kıtada) anlatıyor. Düz yazının uzunca bir cümlede anlattığını, şiir bir satırda (mısırda) anlatıyor.

Aşağıdaki; “Bir Türlü” ve “Bizim Yunus” isimli şiirlerimi birlikte okuyalım. Şiirli günlerimiz eksik olmasın.

Bir Türlü!

Komşuluklar öldü, şimdi mezarda,
Derdini alacak dil yok bir türlü.
Dostluğu sevgiyi, kitap yazar da,
Sohbete gelecek, yol yok bir türlü!

Hal hatır mesajla, sorulur oldu,
Ticaret mesajla görülür oldu,
Ataya mesajla varılır oldu,
Yüzlere gülecek, hal yok bir türlü!

Gecenin bir vakti, uykuyu böler,
Sanal âlemlerin zehrine dalar,
Kendini bir anda, gayyada bulur,
Samimi kalacak, el yok bir türlü!

Tefekkür etmeyi, kenara attık,
Kelamı unuttuk, battıkça battık,
Dilârâ canları, ucuza sattık,
Huzuru bulacak, il yok bir türlü!

Sırça köşk yıkıldı, inkisar kaldı,
Harabeye dönen, bir hisar kaldı,
Gözyaşları aktı, ah u zar kaldı,
Neşeler salacak, dal yok bir türlü!

Bizim Yunus

Dergâha eğri odun taşımadı,
Elif misali kuldu bizim Yunus.
Allah'tan başka ilah tanımadı,

Sözden ziyade haldi bizim Yunus!

Anadolu ereni halkın yarı,
Gönüldür Kâbe'si şaşmaz diyarı,
Merhamet ölçüsü dostluk miyarı,
Türkçe konuşan dildi bizim Yunus!

Dîdar sevdasıyla yandı tutuştu,
"Miskin Yunus" diye üne kavuştu,
Hep iksirler sundu cana yetişti,
Huzuru Hak'ta buldu bizim Yunus!

Varlığın anlamı sevgiye teşne,
Sufice dostlardan olsaydık keşke,
Gönül erlerini bilseydik keşke,
Meşk diyarında kaldı bizim Yunus!

Âlemi suladı derya misali,
Muhabbet sağladı dervişçe hali,
Nefsini bağladı kırdı melali,
Adeta akan seldi bizim Yunus!

Dünyaya gelmedi bir hülya için,
Yaşamadı o kuru sevda için,
Yazdığı şiirler Hak dava için,
Sevgiler veren eldi bizim Yunus!